

ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในศตวรรษที่ 21
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนในอำเภอพล จังหวัดขอนแก่น
Factors Affecting the Development of the Twenty-First Century's
Foreign Language Learning Potentialities of the Ninth Grade
Students in Schools in Phon District, Khon Kaen Province

กวิสรา นิลมงคล¹

ณรงค์ ชูสกุล², รังสรรค์ จันทร์วิเศษ³

สิริกุล แพร่ศรีสกุล⁴, อนงค์ ชาลมา⁵

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นการวิจัยเชิงผสมผสานของการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ กลุ่มเป้าหมายคือ โรงเรียนที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 25 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับของ Likert และคำถามแบบไม่มีโครงสร้าง สำหรับรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ครูผู้สอนวิชาภาษาต่างประเทศ และนักเรียนของแต่ละโรงเรียน

ผลการวิจัยพบว่า

1. โรงเรียนดำเนินการบริหารหลักสูตรตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการในการพัฒนาให้นักเรียนเข้าสู่โลกยุคศตวรรษที่ 21 มีการบริหารจัดการหลักสูตรในระดับมากทุกด้าน แต่ในการดำเนินงานบริหารหลักสูตรทางโรงเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับตัวหลักสูตร ครูผู้สอน และสื่อสารการเรียนรู้การสอน
2. มีการบริหารจัดการหลักสูตรตามสาระสำคัญที่กำหนดไว้ในระดับมาก ส่วนปัญหาในการบริหารจัดการมีเกี่ยวกับงบประมาณ การขาดแคลนครูผู้สอน และแหล่งสนับสนุนการเรียนรู้
3. ครูตระหนักถึงบทบาทของครูในการจัดการเรียนการสอนในระดับมากทุกด้าน และในการสอนครูปฏิบัติตามการสอนตามมาตรฐาน ตัวชี้วัดชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในระดับมาก แต่ต้องประสบกับปัญหาการเตรียมการสอน การขาดสื่อการเรียนการสอนและปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียน
4. นักเรียนเองตระหนักถึงบทบาทของผู้เรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก และความรู้ที่ได้รับและนำไปปฏิบัติได้เกือบทั้งหมดอยู่ในระดับมากเช่นกัน นักเรียนได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสิ่งที่นักเรียนต้องการให้ทางโรงเรียนจัดให้เพิ่มเติม คือ คอมพิวเตอร์และหนังสือภาษาต่างประเทศนอกจากนี้ นักเรียนเสนอแนะให้ครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศเพิ่มเติม เช่น การเล่นเกมส์ การชมภาพยนตร์ การสร้างบรรยากาศที่สนุกสนาน การแสดงผลงานของนักเรียน การพูดภาษาต่างประเทศ การร้องเพลง การเชิญเจ้าของภาษามาพูดคุย และการแสดงละคร

คำสำคัญ : การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ศตวรรษที่ 21, นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

¹⁻⁵อาจารย์คณะศิลปศาสตร์ วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย

Abstract

The purpose of this research was to study factors which affect the development of the 21st century's foreign language learning potentialities of the ninth grade students. It was mixed – method designed of quantitative and qualitative research. The target group was the schools under the supervision of the Regional Office of Secondary School Education, Region 25, using Likert's 5 – scale questionnaires and unstructured questions as research instruments, for deputy directors for academic affairs, heads of the foreign language learning divisions, foreign language teachers, and schoolstudents.

The research results revealed that

1. The schools did follow the curriculum policy specified by the Ministry of Education for the development of students in line with the 21st century. The administration of the curriculum was high in every aspect, but there were problems in terms of the curriculum, teachers, and instructional aids.

2. The curriculum management according to the content specified was high. However, there were problems concerning the budget, the lack of teachers, and the learning supporting sources.

3. Teachers stated that the realization of their roles was high in all aspects. As far as the standard indicators for the ninth grade language teaching are concerned, their performance was at the high level, regardless of problems in the teaching preparation, the lack of instructional aids, and the students.

4. The students admittedly realized their roles, which were found at the high level. The same holds true for the knowledge gained, most of which could be practically applied. It was suggested in passing that they wanted the schools to provide more computers and foreign language books. In addition, they wanted the teachers to organize more classroom activities, e.g. games, movies, fun learning atmosphere, exhibition of student works, speaking in the foreign language, singing, inviting foreign guest speakers, and school plays.

Keywords: foreign language learning, the twenty-first century, ninth grade students

1. บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายในการพัฒนาเยาวชนไทยเข้าสู่โลกยุคศตวรรษที่ 21 “โดยมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณธรรม รักความเป็นไทย มีทักษะการคิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ มีทักษะด้านเทคโนโลยี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมโลกได้อย่างสันติ” (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 2) และในการจัดการศึกษาเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายในการพัฒนาเยาวชนไทย กระทรวงศึกษาธิการมุ่งเน้นให้การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ระดับประถมศึกษา – ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย) พัฒนาคุณภาพการศึกษาให้ “สามารถตอบสนอง

ความต้องการของบุคคล สังคมไทย ผู้เรียนมีศักยภาพในการแข่งขัน และร่วมมืออย่างสร้างสรรค์ในสังคมโลก” (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, คำสั่งกระทรวงศึกษาธิการที่ สพฐ 293/2551) และตั้งแต่ปีการศึกษา 2555 เป็นต้นไป กระทรวงศึกษาธิการมีคำสั่งให้สถานศึกษาทุกแห่งใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 นี้ เป็นหลักสูตรเพื่อให้สถานศึกษานำไปใช้เป็นกรอบและทิศทางในการจัดทำหลักสูตร และจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมตามบริบทของสถานศึกษา และสภาพของผู้เรียน โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนไทยในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ “มีคุณภาพ

ด้านความรู้ และทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงและแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต” (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 3) ซึ่งเน้นการพัฒนาสมรรถนะสำคัญ 5 ด้านของผู้เรียน คือ ด้านการสื่อสาร การคิด การแก้ไขปัญหา การใช้ทักษะชีวิต และการใช้เทคโนโลยี

กรอบแนวคิดด้านภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ กำหนดให้สถานศึกษาจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตลอดหลักสูตรแกนกลาง ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น ๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของแต่ละสถานศึกษา

สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่แต่ละสถานศึกษาต้องจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดไว้ในสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ แยกเป็น 4 สาระ คือ (1) ภาษาเพื่อการสื่อสาร (2) ภาษาและวัฒนธรรม (3) ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และ (4) ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

จากกรอบแนวคิดดังกล่าว คณะผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาว่าในทางปฏิบัติ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนได้ดำเนินการบริหารหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนอย่างไร มีปัญหาหรืออุปสรรคอะไรบ้างในการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักเรียน

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ดังนี้ (1) นโยบายการบริหารจัดการหลักสูตรภาษาต่างประเทศของโรงเรียน (2) ปัญหาในการจัดการหลักสูตรภาษาต่างประเทศตามนโยบาย (3) การบริหารจัดการหลักสูตรภาษาต่างประเทศของโรงเรียน (4) ปัญหาในการบริหารจัดการหลักสูตรที่โรงเรียน (5) บทบาทของผู้สอนวิชาภาษาต่างประเทศ (6) สภาพ ปัญหาในการจัดการเรียนการสอน (7) บทบาทของผู้เรียน (8) ความรู้ที่นักเรียนได้รับและนำไปปฏิบัติได้

2. วิธีดำเนินการวิจัย

2.1 กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายของการวิจัยครั้งนี้ คือ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ครูผู้สอนวิชาภาษาต่างประเทศ และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 25

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี (1)แบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ ของ Likert มีลักษณะเป็นแบบคำถามปลายปิดและปลายเปิด (Close – ended and Open – ended Questions) และ (2) คำถามแบบไม่มีโครงสร้าง (Unstructured Questions)

2.2.1 แบบสอบถามสำหรับรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ ประกอบด้วย (1) สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม (2) การบริหารหลักสูตรภาษาต่างประเทศตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ (3) การบริหารหลักสูตรภาษาต่างประเทศตามนโยบายของโรงเรียนที่แตกต่าง/เพิ่มเติมจากนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ

2.2.2 คำถามแบบไม่มีโครงสร้างสำหรับรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการเกี่ยวกับ (1) ปัญหาในการดำเนินงานบริหารหลักสูตรตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ (2) ปัญหาในการดำเนินงานบริหารหลักสูตรตามนโยบายของโรงเรียน และ (3) แนวทางในการแก้ปัญหา

2.2.3 แบบสอบถามสำหรับหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ประกอบด้วย (1) สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม (2) การบริหารหลักสูตรภาษาต่างประเทศเกี่ยวกับสาระสำคัญที่ต้องมีในหลักสูตร และภาษาต่างประเทศอื่นที่เปิดโอกาสให้นักเรียนเรียน

2.2.4 คำถามแบบไม่มีโครงสร้างสำหรับหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เกี่ยวกับ (1) ปัญหาในการบริหารจัดการหลักสูตรภาษาอังกฤษ (2) ปัญหาในการบริหารจัดการหลักสูตรภาษาอื่น และ (3) แนวทางในการแก้ปัญหา

2.2.5 แบบสอบถามสำหรับครูผู้สอน วิชาภาษาต่างประเทศ ประกอบด้วย (1) สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม (2) บทบาทของผู้สอนในด้านการตระหนักถึงบทบาท/หน้าที่ของผู้สอน และการปฏิบัติการสอนตามมาตรฐาน/ตัวชี้วัดชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

2.2.6 คำถามแบบไม่มีโครงสร้างสำหรับครูผู้สอนวิชาภาษาต่างประเทศ เป็นคำถามเกี่ยวกับ (1) ผู้ร่วมงานที่เป็นเจ้าของภาษาที่สอน (2) ภาษาที่ใช้ในการสอน (3) ปัญหา/อุปสรรคในการจัดการเรียนการสอน และ (4) ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหา/อุปสรรค

2.2.7 แบบสอบถามสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ประกอบด้วย (1) สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม (2) บทบาทของผู้เรียน และ (3) ความรู้ที่นักเรียนได้รับและนำไปปฏิบัติได้

2.2.8 คำถามแบบไม่มีโครงสร้างสำหรับนักเรียน เกี่ยวกับสิ่งที่นักเรียนต้องการเพิ่มเติมทั้งจากโรงเรียนและจากครูผู้สอน และข้อเสนอแนะอื่นๆที่นักเรียนคิดว่าจะช่วยส่งเสริมให้ตัวเองได้พัฒนาศักยภาพในการรู้ภาษาต่างประเทศ

2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

คณะผู้วิจัยขอหนังสือขอความร่วมมือจากวิทยาลัยถึงผู้อำนวยการโรงเรียนต่าง ๆ เพื่อขออนุญาตให้รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ครูผู้สอนภาษาต่างประเทศ และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตอบแบบสอบถามและคำถามต่าง ๆ พร้อมหนังสือฉบับนี้ คณะผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามสำหรับกลุ่มเป้าหมายพร้อมซองสำหรับส่งกลับไปที่คณะศิลปศาสตร์ วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย

โรงเรียนในกลุ่มเป้าหมายที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 25 จำนวน 4 โรงเรียน โรงเรียนโนนขำวิทยา โรงเรียนพล โรงเรียนพลพัฒนศึกษา และโรงเรียนโสนนุกเต็นประชาอุปถัมภ์

2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ก่อนการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม คณะผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ครบถ้วนของข้อมูล และใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ข้อมูลหาความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean:

$\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) ส่วนในการวิเคราะห์ข้อมูลจากคำถามแบบไม่มีโครงสร้าง ใช้การวิเคราะห์แบบอุปนัย (Inductive Data Analysis) ตามลำดับขั้นตอนคือ (1) การวิเคราะห์จากส่วนย่อย (Segments) (2) สรุปประเด็นที่คล้ายๆกันหรือประเภทเดียวกัน (Topics) (3) รวมประเด็นแนวคิด สาระหลัก ๆ (Concepts and Themes) และ (4) นำเสนอเป็นแบบพรรณนาความ (Descriptive)

3. สรุปผลการวิจัย

3.1 ผลสรุปจากรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ

รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการจากสามโรงเรียนตอบแบบสอบถามและคำถามกลับมา เป็นชาย 1 คน และเป็นหญิง 2 คน มีอายุระหว่าง 41 – 45 ปี 1 คน และอายุระหว่าง 46 -50 ปี 2 คน มีคุณวุฒิการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรี 1 คน และระดับปริญญาโท 2 คน สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาการจัดการเรียนรู้ คณิตศาสตร์ และการบริหารการศึกษา สาขาวิชาละ 1 คน ปฏิบัติงานในตำแหน่งนี้มาแล้วเป็นเวลา 4 – 6 ปี 1 คน และอีก 2 คน ปฏิบัติงานมานานกว่า 7 ปี

โดยสรุป คือ โรงเรียนต่างๆดำเนินการบริหารหลักสูตรภาษาต่างประเทศตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการเท่านั้น มีการบริหารจัดการหลักสูตรภาษาต่างประเทศในระดับมากทุกด้าน คือ มุ่งส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะ ทางด้านเทคโนโลยี ทำงานร่วมกับผู้อื่นในสังคมโลกได้ อยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมโลกได้ ($\bar{x}$ = 4.33 S.D. = 0.58) มีคุณธรรม มีทักษะการคิดวิเคราะห์ มีทักษะการคิดสร้างสรรค์ ($\bar{x}$ = 4.00 S.D. = 1.00) และรักความเป็นไทย ($\bar{x}$ = 3.67 S.D. = 0.58)

สำหรับปัญหาในการดำเนินการบริหารหลักสูตร รองผู้อำนวยการกล่าวว่า ทางโรงเรียนมีปัญหา คือ (1) การให้หลักสูตรแกนกลาง แม้ว่าทางโรงเรียนสามารถนำไปปรับใช้ตามความเหมาะสมแต่ทางโรงเรียนนำมาใช้โดยไม่ได้วิเคราะห์ความต้องการของชุมชน ไม่ได้วิเคราะห์ความต้องการของนักเรียน การนำมาใช้จึงไม่บรรลุเป้าประสงค์เท่าที่ควร (2) ปัญหาเกี่ยวกับครูผู้สอน คือ บุคลากรครูมีไม่เพียงพอ ครูไม่ได้รับการพัฒนาความรู้ใน

เรื่องการจัดการสอน ครูมีภาระงานอื่นเยอะ จึงไม่มีเวลาบูรณาการหรือเน้นหลักสูตรท้องถิ่น ครูที่มีใช้เจ้าของภาษามีปัญหาในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ครูชาวต่างชาติมีน้อย ไม่เพียงพอกับจำนวนห้องเรียน

รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการสรุปเกี่ยวกับประเด็นปัญหาต่างๆทางสถานศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องจะต้องร่วมมือกัน ช่วยกันแก้ปัญหา ดังนี้ (1) จะต้องมีการวิเคราะห์ความต้องการของชุมชน ความต้องการของนักเรียน แล้วนำมาสร้างหลักสูตร (2) ควรมีงบประมาณในการจัดจ้างครูภาษาอังกฤษ และการจัดซื้อสื่อการเรียนการสอนเพิ่ม (3) จัดสื่อการเรียนการสอนให้เพียงพอกับความต้องการของนักเรียน และ (4) ควรให้นักเรียนมีโอกาสศึกษา เรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ภายนอกบ้าง

3.2 ผลสรุปจากหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตอบแบบสอบถามและคำถามต่างๆกลับมา 2 คน เป็นหญิงอายุต่ำกว่า 31 ปี 1 คน และอายุระหว่าง 51 - 55 ปี 1 คน มีคุณวุฒิการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรี 1 คน และระดับปริญญาโท 1 คน สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท 1 คน และสาขาวิชาการบริหารการศึกษา 1 คน ปฏิบัติงานในตำแหน่งหัวหน้ากลุ่มฯมาแล้วเป็นเวลา 1 - 5 ปี 1 คน และ 16 - 20 ปี 1 คน

ในการบริหารจัดการหลักสูตรภาษาต่างประเทศ มีเฉพาะภาษาอังกฤษ ไม่มีภาษาต่างประเทศอื่น สาระสำคัญที่ต้องมีในหลักสูตรประกอบด้วย 4 สาระสำคัญ คือ (1) ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.30$ S.D. = 0.42) ซึ่งแยกเป็น 2 ส่วน คือ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และการแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.50$ S.D. = 0.71) ส่วนการตีความ การนำเสนอข้อมูล การนำเสนอความคิดรวบยอด และความคิดเห็น และการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.00$ S.D. = 0.00) (2) ภาษาและวัฒนธรรม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.25$ S.D. = 0.35) การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.50$ S.D. = 0.71) ส่วนความสัมพันธ์ ความเหมือน ความ

แตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และการนำไปใช้อย่างเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.00$ S.D. = 0.00) (3) ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.00$ S.D. = 0.00) (4) ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีการใช้ภาษาในห้องเรียน เป็นพื้นฐานในการศึกษา เป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพ และเป็นพื้นฐานในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.00$ S.D. = 0.00) และ การใช้ภาษาในห้องเรียนในชุมชน ในระดับมาก เช่นกัน ($\bar{x} = 3.50$ S.D. = 0.71)

ปัญหาในการบริหารจัดการหลักสูตรฯนั้น หัวหน้ากลุ่มฯระบุว่า มีปัญหาที่สำคัญๆ คือ (1) ไม่มีงบประมาณในการจ้างครูสอนเพิ่ม (2) ไม่มีงบประมาณสำหรับการซื้อสื่อการสอน (3) ครูมีเวลาเตรียมการสอนแต่ละระดับน้อยเพราะต้องสอนหลายระดับ (4) ในการสอนครูใช้ภาษาอังกฤษสลับกับภาษาไทย นักเรียนไม่ค่อยกล้าแสดงออก และ (5) ไม่มีห้องปฏิบัติการทางภาษาสำหรับสนับสนุนการเรียนรู้

ในด้านแนวทางในการแก้ปัญหาต่างๆ หัวหน้ากลุ่มฯได้เสนอแนะไว้สอดคล้องกับปัญหาที่เกิดขึ้น (นอกจากประเด็นที่เกี่ยวกับตัวครูและนักเรียน) คือ (1) ควรจะต้องมีงบประมาณในการจัดจ้างครูเพิ่มเติม (2) ควรจะมีงบประมาณในการจัดซื้ออุปกรณ์สื่อการสอน และ (3) ควรจะมีห้องปฏิบัติการทางภาษา

3.3 ผลสรุปจากครูผู้สอนวิชาภาษาต่างประเทศ

จากแบบสอบถามที่ส่งไปถึงโรงเรียนในกลุ่มเป้าหมาย 4 โรงเรียน มีครูที่สอนวิชาภาษาต่างประเทศตอบกลับมา 3 คน เป็นหญิง อายุต่ำกว่า 31 ปี 1 คน อายุระหว่าง 31-35 ปี 1 คน และอายุระหว่าง 41-45 ปี 1 คน สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี 2 คน และระดับปริญญาโท 1 คน ในสาขาวิชาบริหารธุรกิจ ภาษาอังกฤษ และการบริหารการศึกษา สาขาละ 1 คน มีประสบการณ์ในการสอนมาแล้วเป็นเวลา 1-5 ปี 1 คน 6-10 ปี 1 คน และ 16-20 ปี 1 คน

ครูผู้สอนวิชาภาษาต่างประเทศตระหนักถึงบทบาทครูในการจัดการเรียนการสอนในระดับมากเท่ากันทุกด้าน ($\bar{x} = 4.33$ S.D. = 0.58) คือ (1) ศึกษาเกณฑ์มาตรฐานการเรียนรู้ที่ระบุในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษา (2) ศึกษาวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคลแล้วนำข้อมูลมาใช้ในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ที่ทำทายความสามารถของผู้เรียน (3) กำหนดเป้าหมายที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนตามเกณฑ์มาตรฐานการเรียนรู้ (4) ออกแบบการเรียนรู้และจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลและพัฒนาการทางสมอง เพื่อนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมาย (5) จัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และดูแลช่วยเหลือผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้โดยใช้สื่อ CAI การ์ตูน และเพลงภาษาอังกฤษ (6) จัดเตรียมและเลือกสื่อให้เหมาะสม สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และวิธีการเรียนรู้ (7) ประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียนด้วยวิธีการที่หลากหลาย (8) วิเคราะห์ผลการประเมินมาใช้ในการสอนซ่อมเสริมและพัฒนาผู้เรียน รวมทั้งปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของตนเอง (9) ศึกษาค้นคว้า วิจัย เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน และ (10) พัฒนาความรู้ความสามารถด้านภาษาต่างประเทศของตนเองโดยการฟังข่าวต่างประเทศ และฟังเพลงสากล

ในด้านการสอน ครูสอนเพื่อให้นักเรียนใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลกในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.67$ S.D. = 0.58) การสอนตามมาตรฐานอื่นๆอยู่ในระดับมากทั้งหมด เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและนำไปใช้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและวัฒนธรรมไทยและนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นและเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้และเปิดโลกทัศน์ของตนเอง ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม ($\bar{x} = 4.33$ S.D. = 0.58) เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆและแสดงความคิดเห็นอย่างมี

เหตุผล ($\bar{x} = 4.25$ S.D. = 0.66) นำเสนอข้อมูลข่าวสารความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆโดยการพูดและการเขียน ($\bar{x} = 4.17$ S.D. = 0.76) และใช้ทักษะการสื่อสารในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{x} = 3.93$ S.D. = 0.97)

เพื่อช่วยในการพัฒนาศักยภาพของนักเรียน ครูเสนอว่า (1) สถานศึกษาควรจ้างครูภาษาอังกฤษเพิ่ม (2) ควรมีงบประมาณในการจัดซื้อสื่อการเรียนการสอนเพิ่ม และ (3) ครูผู้สอนเองต้องพยายามกระตุ้นให้นักเรียนสนใจ เนื้อหาการเรียนมากขึ้น เช่น การสืบค้นจากอินเทอร์เน็ตมาช่วยเสริมให้นักเรียนได้มีความสนใจมากขึ้น

3.4 ผลสรุปจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตอบแบบสอบถามกลับมาจำนวน 85 คน เป็นนักเรียนชายจำนวน 48 คน (56.47%) และเป็นนักเรียนหญิงจำนวน 37 คน (43.52%) อายุ 14 ปี จำนวน 8 คน (9.41%) อายุ 15 ปี จำนวน 71 คน (83.52%) และอายุ 16 ปี จำนวน 6 คน (7.05%)

ในด้านการเรียน นักเรียนตระหนักถึงบทบาทของผู้เรียนและปฏิบัติตัวในฐานะผู้เรียนในระดับมากและปานกลาง บทบาทที่อยู่ในระดับมาก คือ กำหนดเป้าหมาย วางแผน และรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเอง ($\bar{x} = 3.82$ S.D. = 0.71) หาความรู้เพิ่มเติมจากอินเทอร์เน็ต ($\bar{x} = 3.68$ S.D. = 0.89) สรุปสิ่งที่เรียนมาด้วยตนเอง และนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ($\bar{x} = 3.64$ S.D. = 0.72) ประเมินการเรียนรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่อง ($\bar{x} = 3.59$ S.D. = 0.71) มีปฏิสัมพันธ์ทำงาน ทำกิจกรรมร่วมกับกลุ่มและครู ($\bar{x} = 3.58$ S.D. = 0.71) วิเคราะห์ สังเคราะห์สิ่งที่เรียนมา ตั้งคำถาม คิดหาคำตอบ หรือแนวทางแก้ปัญหาด้วยวิธีการต่าง ๆ ($\bar{x} = 3.52$ S.D. = 0.73) และบทบาทที่อยู่ในระดับปานกลาง คือ หาความรู้เพิ่มเติมจากการเรียนพิเศษที่อื่น ($\bar{x} = 3.36$ S.D. = 0.91) และหาความรู้เพิ่มเติมจากห้องสมุด ($\bar{x} = 3.34$ S.D. = 0.91)

ส่วนความรู้ที่นักเรียนได้รับและนำไปปฏิบัติได้ในระดับปานกลางมีเพียง 3 ข้อ คือ (1) พูดเกี่ยวกับตัวเอง

ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์/เรื่อง/ประเด็นต่างๆที่อยู่ในความสนใจของสังคม (2) พุดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบและ (3) เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสารโรงเรียนชุมชน และท้องถิ่น เป็นภาษาต่างประเทศ

สิ่งที่นักเรียนต้องการให้ทางโรงเรียนจัดหาให้เพิ่มเติม เป็นสื่อที่จะช่วยในการส่งเสริมศักยภาพในการเรียนการสอนมีเพียง 3 อย่าง คือ (1) คอมพิวเตอร์ (76.47%) (2) หนังสือภาษาต่างประเทศในห้องเรียน (20.00%) และ (3) หนังสือภาษาต่างประเทศในห้องสมุด (17.64%)

ในด้านกิจกรรมการเรียนการสอน นักเรียนต้องการให้ครูผู้สอนจัดกิจกรรมเพิ่มเติมอีก เรียงตามลำดับความต้องการ คือ (1) การเล่นเกมสภาษาต่างประเทศ (48.24%) (2) การชมภาพยนตร์ภาษาต่างประเทศ (42.35%) (3) การสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนให้สนุกสนาน (38.82%) (4) การจัดแสดงผลงานที่ดีๆ ของนักเรียน (35.29%) (5) การพูดภาษาต่างประเทศในห้องเรียน (31.76%) (6) การร้องเพลงภาษาต่างประเทศ (28.24%) (7) การเชิญเจ้าของภาษามาพูดคุยกับนักเรียน (18.82%) และ (8) การแสดงละครภาษาต่างประเทศ (77.65%)

4. การอภิปรายผล

โรงเรียนต่างๆ บริหารจัดการหลักสูตรภาษาต่างประเทศตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งสอดคล้องกับกรอบแนวคิดเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ในทักษะแห่งอนาคต: การศึกษาเพื่อศตวรรษที่ 21 ที่เน้นกรอบแนวคิดสำหรับการเตรียมความพร้อมให้นักเรียนได้รู้จักคิด มีความคิดสร้างสรรค์ มีทักษะการเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรม มีความสามารถในการปรับตัว แก้ปัญหา สื่อสารและร่วมมือกันทำงาน แต่ก็มีปัญหา นักเรียนมีผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ เป็นปัญหาเกี่ยวกับตัวหลักสูตร ครูผู้สอน สื่อการเรียนการสอน ตัวนักเรียน และงบประมาณ ที่เกี่ยวกับหลักสูตรนั้น แม้กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายให้ใช้หลักสูตรแกนกลางมีหลักสูตรแกนกลาง แต่ทางสถานศึกษาหรือโรงเรียนสามารถพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมตามบริบทของโรงเรียนและสภาพของผู้เรียนได้ แต่ที่เป็น

ประเด็นปัญหา คือ ทางโรงเรียนไม่ได้มีการพัฒนาหลักสูตรให้เข้ากับบริบทของชุมชนและผู้เรียน ซึ่งก็เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องไปถึงครูหรือบุคลากรด้านภาษาต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

การขาดแคลนครูผู้สอนวิชาภาษาต่างประเทศ เป็นปัญหาสำคัญของโรงเรียนต่าง ๆ ทำให้ครูหนึ่งคนต้องมีการะงานสอนหลายระดับชั้น นอกเหนือจากงานสอนครุมีภาระงานอื่นอีกด้วย ทำให้ไม่มีเวลาพอสำหรับการเตรียมการสอนหลายชั้น หรือในการพัฒนาเนื้อหาให้เหมาะกับบริบทและสภาพของนักเรียน ปัญหาต่างๆนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของเจตนัสฤกษ์ สัจพันธ์, เกิดถวา บุญปรการ, & วันทนา ไกรฤกษ์ (2558) ที่ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการเรียนรู้อังกฤษของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดเทศบาลในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ และรายงานผลการวิจัยว่า สภาพโดยทั่วไปครุมีภาระงานสอนหลายช่วงชั้น ทำให้ต้องเตรียมการสอนหลายระดับ นอกเหนือจากงานสอน ครุมีภาระด้านอื่นอีกด้วย การจัดกิจกรรมการสอน จัดในห้องเรียนเท่านั้น สื่อการสอนที่ใช้เป็นบัตรคำ เกมส์ รูปภาพ และแบบเรียน ปัญหาในการจัดการเรียนการสอน คือ ครุมีเวลาเตรียมการสอนน้อย เพราะต้องสอนหลายระดับ ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครุใช้ทั้งภาษาอังกฤษและภาษาไทย แต่นักเรียนไม่กล้าแสดงออก ไม่มีห้องปฏิบัติการทางภาษา ไม่มีงบประมาณในการจ้างครุมาสอนเพิ่มเติมหรือการจัดซื้อสื่อการสอน

ในการสอน ครูผู้สอนตระหนักถึงบทบาทของตัวเองในระดับมาก ซึ่งเป็นสิ่งที่ดี การที่ครุรู้บทบาทหน้าที่ของตัวเองในการจัดการเรียนการสอนย่อมเป็นผลดีสำหรับนักเรียน เหมือนที่ Zheng & Zhou (2014) ได้สรุปจากการศึกษาเรื่อง อิทธิพลของครุภาษาอังกฤษต่อความกระตือรือร้นในการเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นว่าในชั้นเรียนครุภาษาอังกฤษมีความสำคัญอย่างยิ่งมีผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนมาก ฉะนั้น ครุควรจะต้องมีการนำหลายๆอย่างมาใช้เพื่อเป็นแรงบันดาลใจ กระตุ้นให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน ซึ่งข้อเสนอนี้ก็ตรงกับที่นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระบุไว้ว่านักเรียนต้องการให้มีกิจกรรมที่หลากหลายในการเรียนการสอน และสอดคล้องกับหลักการเรียนรู้กลุ่มผสมผสาน (Eclecticism) ที่ไม่ได้ยึดถือทฤษฎีหรือแนวคิดอย่างใดอย่างหนึ่งเป็นหลัก

แต่จะนำเอาหลักการหรือแนวคิดที่ดีๆ ที่เหมาะสมมาใช้ในด้านการจัดการเรียนการสอน เช่นที่ Paul (2006) เสนอแนะไว้ คือ

(1) ครูต้องเน้นให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญและความจำเป็นในการที่จะต้องเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

(2) ครูต้องรู้ทฤษฎีการเรียนรู้ต่างๆ และสามารถนำทฤษฎีเหล่านั้นมาประยุกต์ใช้ นำเอาสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับผู้เรียน ครูต้องหาเทคนิควิธีการต่างๆที่จะทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้มากที่สุด

(3) ในชั้นเรียน ครูจะต้องพยายามสร้างบรรยากาศที่ผ่อนคลายไม่ให้ผู้เรียนรู้สึกอึดอัดที่จะพูดภาษาอังกฤษ ครูต้องให้กำลังใจผู้เรียนในการลองผิดลองถูกได้ กล่าวคือ ผู้เรียนมีข้อผิดพลาดได้ จะได้เรียนรู้จากข้อผิดพลาดนั้น ๆ

(4) การเรียนรู้แบบครูเป็นศูนย์กลาง (Teacher – Centered Methods) ตามแนวทางของกลุ่มพฤติกรรมนิยม สามารถนำมาใช้ได้ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าหากผู้เรียนมีเวลาจำกัดในการเรียน หรือถ้าหากครูต้องสอนให้ครบตามเนื้อหาในหลักสูตรในเวลาอันจำกัด

(5) การเรียนภาษาอังกฤษที่มีสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้เป็นแบบภาษาต่างประเทศ วิธีการที่มีประสิทธิภาพ คือ การสอนหลักสูตรแกนกลาง (Core Syllabus) แบบตามลำดับขั้นตอนที่ต่อเนื่องกัน (Step-by-Step Sequence)

(6) หลักการสอนแบบ Step-by-Step จะช่วยให้ผู้เรียนสร้างความเข้าใจภาษาอังกฤษเป็นขั้นเป็นตอนไป จะช่วยให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในตนเอง (Confidence) นอกจากนี้ ผู้เรียนจะได้เห็นความสัมพันธ์ ความเชื่อมโยงของภาษา จะได้มีประสบการณ์และนำไปใช้ในการเดาความหมายของคำศัพท์ได้ หรือใช้รูปแบบของภาษาที่เรียนใหม่ได้

(7) การจัดการเรียนการสอนแบบ Cooperative Learning ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะทางภาษาจากเพื่อนคนอื่น ๆ และได้ฝึกทักษะทางสังคม (Social Skills) ด้วยเมื่อผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่ม

(8) การให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะซ้ำๆกันต่อเนื่องกัน จะช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะทางภาษานั้น ๆ

เช่น การพัฒนาทักษะการฟัง ครูสามารถให้คำแนะนำให้ผู้เรียนฟังภาษาอังกฤษ จากสื่อต่าง ๆ ให้อยู่ที่จุดเท่าที่จะทำได้ ถ้าต้องการฝึกทักษะการพูด ก็ต้องกล้าที่จะพูด พูด และพูดภาษาอังกฤษ ไม่ต้องกลัวที่จะพูดผิด

(9) การที่ผู้เรียนสามารถอ่านและเขียนภาษาอังกฤษได้ จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถพูดสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษได้ดี

(10) สิ่งแวดล้อมสำหรับการเรียนรู้ (Learning Environment) เป็นองค์ประกอบที่สำคัญ อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน แหล่งเรียนรู้ ตำราเรียน ใบงานสำหรับทักษะต่างๆ ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน หนังสือแบบฝึกหัด หนังสือสำหรับอ่านประกอบรายวิชาต่าง ๆ คอมพิวเตอร์ และพื้นที่สำหรับการเรียนรู้ด้วยตนเอง ตำราเรียน ใบงานสำหรับทักษะต่าง ๆ ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนหนังสือแบบฝึกหัด หนังสือสำหรับอ่านประกอบรายวิชาต่างๆ คอมพิวเตอร์ และพื้นที่สำหรับการเรียนรู้ด้วยตนเอง

ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ถ้ามีสื่อการเรียนการสอนดี จะช่วยให้การเรียนการสอนน่าสนใจน่าตื่นเต้นสำหรับนักเรียน ดังที่ฉันทรัฐา หงส์อินทร์ (2557) สรุปลงงานวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษและการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ CIRC (Cooperative Integrated Reading and Composition) และแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ว่าการจัดกิจกรรมนี้สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษและความสามารถทางการคิดวิเคราะห์ได้ดี ครูสามารถเลือกสื่อประกอบการสอนที่ประกอบด้วยหัวข้อที่น่าสนใจสำหรับนักเรียนได้หลากหลาย และหัวข้อเหล่านั้นสามารถนำมาเป็นประเด็นในการอภิปรายในห้องเรียนเพื่อช่วยส่งเสริมความสามารถในการคิดวิเคราะห์และการใช้ภาษาอังกฤษได้ นอกจากนี้ บุญศรี พรหมมาพันธ์ และคณะ (2557) ได้ทำการศึกษาวิจัยและพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ วิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการยกระดับสู่มาตรฐานสากล โดยศึกษาจากครูผู้สอน ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีผลสำเร็จทางทางการเรียนหลังเรียนด้วยสื่อ

อิเล็กทรอนิกส์ในทุกรายวิชาสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ปัญหาที่ทางโรงเรียนประสบ คือ การขาดแคลนสื่อ ซึ่งมีผลเกี่ยวโยงถึงงบประมาณในการจัดซื้อ ทางโรงเรียนไม่มีงบประมาณในการจัดซื้อ และรวมไปถึงงบประมาณในการจ้างครูภาษาต่างประเทศเพิ่ม ซึ่งไม่มีงบประมาณเช่นกันการพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ของนักเรียนจะได้ผลหรือไม่ ส่วนหนึ่งต้องขึ้นอยู่กับตัวนักเรียนเอง จากรายงานผลการวิจัยของกรรณิการ์ ภิรมย์รัตน์ (2554) เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา สรุปว่า ส่วนหนึ่งของปัจจัยที่มีนัยสำคัญในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตรฯ คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ รายได้ผู้ปกครอง การดูแลเอาใจใส่ของผู้ปกครอง การใช้เวลาเพื่อการเรียนรู้ และเจตคติต่อการเรียนรู้ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ครูผู้สอนรายงานว่า นักเรียนมีความรู้ด้านคำศัพท์น้อย ไม่ตั้งใจเรียนเนื่องจากมีปัญหาครอบครัว

ในส่วนของคำศัพท์ Far (2016) วิจัยเรื่องผลของรูปแบบตำรา ความยาว และความยากง่ายของตำราต่อการจำคำศัพท์ของผู้เรียน โดยสรุปแบบตำราที่ใช้เป็นแบบสั้นและยาว ความยากง่ายของตำรามี 3 ระดับ คือ ง่าย มาตรฐาน และยาก ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบตำราที่เป็นแบบอธิบายสั้น และง่าย ช่วยให้ผู้เรียนจำคำศัพท์ได้ดีกว่า ฉะนั้น ในการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนควรจะได้้นำผลการวิจัยนี้เป็นแนวคิดในการจัดหาเนื้อหา/ตำรามาประกอบการเรียนการสอนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

5. ข้อเสนอแนะ

5.1 ข้อเสนอแนะจากผลการศึกษา

(1) ข้อดีต่างๆที่ทางสถานศึกษาและกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศทำไว้ควรจะได้รับ การสนับสนุนและพัฒนาต่อไปให้ดียิ่งขึ้น

(2) ข้อที่เป็นปัญหา และข้อเสนอแนะต่างๆ จากทุกฝ่าย ควรจะได้รับการแก้ไขร่วมกัน จะได้ช่วยกันพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักเรียน

5.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

ควรจะได้มีการวิจัยความต้องการของชุมชนเกี่ยวกับภาษาต่างประเทศที่จำเป็นต้องใช้ และความต้องการของนักเรียนในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เพื่อจะได้นำผลการวิจัยมาสร้างหลักสูตรเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนและสามารถนำไปใช้ได้จริงในชุมชน

6. กิตติกรรมประกาศ

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณผู้บริหาร หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ครูผู้สอนภาษาต่างประเทศ และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ปีการศึกษา 2559) ของโรงเรียนโนนขำวิทยา โรงเรียนพล โรงเรียนพลพัฒนศึกษา และโรงเรียนโสนนุกเต็นอุปถัมภ์ที่กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามและข้อความต่าง ๆ

นอกจากนี้ คณะผู้วิจัยขอขอบคุณ ผศ.ดร. สนใจ ไชยบุญเรือง คณบดีคณะศิลปศาสตร์ วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย ที่ปรึกษาของโครงการวิจัยนี้

7. เอกสารอ้างอิง

1. กรรณิการ์ ภิรมย์รัตน์. (2554). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.** (รายงานการวิจัย) มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
2. กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.** กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
3. เจตน์สุฤษฎี สังข์พันธ์, เก็ดลดา บุญปรากร, & วันทนา ไกรฤกษ์. (2558). **สภาพและปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาสังกัดเทศบาลในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้.** ค้นเมื่อ 13 พฤษภาคม 2559, จาก <http://www.hu.ac.th/conference2015>

4. เบลันกา, เจมส์, (บรรณาธิการ), แบรินต์, รอน, (บรรณาธิการร่วม). (2556). **ทักษะแห่งอนาคต: การศึกษาเพื่อศตวรรษที่ 21**. (วรพจน์ วงศ์กิจรุ่งเรือง และอธิป จิตตฤกษ์, ผู้แปล). พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ openworlds.
5. บุญศรี พรหมมาพันธ์ และคณะ. (2557). **การศึกษาวิจัยและพัฒนารเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ วิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการยกระดับสู่มาตรฐานสากล**. ค้นเมื่อ 13 พฤษภาคม 2559, จาก <http://edjournal.stou.ac.th>.
6. วณัฐฐา หงส์อินทร์. (2557). **การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษและการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ CIRC (Cooperative Integrated Reading and Composition) และแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา**. ค้นเมื่อ 13 พฤษภาคม 2559, จาก www.tci-thaijo.org/index.php/Veridian-E.
7. Far, Mojtaba-Tadayoni. (2016). **The Effects of Text Type, Text Length and Text Difficulty on Vocabulary Retention Through Glossing**. Retrieved May 1, 2016, from <http://www.jlyl.org/index.php/jlt/article/view/463>.
8. Paul, David. (2006). **Teaching English to Children in Asia**. Hong Kong: Pearson Education Asia Limited.
9. Zheng, Mingzhi, & Zhou, Yaping. (2014). **Influence of English Teachers' Classroom English on Students' Learning Enthusiasm in Junior High School**. International Journal of Humanities and Social Science, 4 (6), 269.